

Grupa II

Temat tygodnia: Zwierzęta duże i małe.

Poniedziałek 08.06.2020 r.

Temat dnia: **Różnorodność świata zwierząt.**

Witajcie Kochani! Nowy tydzień się rozpoczął. Dziś mamy

poniedziałek

1. „Zwierzaki” – zabawa ruchowa naśladowcza.
  - naśladujemy pieski (poruszanie się na czworakach i szczekanie),
  - a teraz jesteśmy kangurami (podskoki),
  - wijemy się jak wąż,
  - machamy rączkami jesteśmy bocianami itd.

2. „Zwierzęta małe i duże” – wysłuchanie opowiadania i rozmowa na temat jego treści. Prosimy dziecko o uważne słuchanie i zapamiętanie, czym różni się pszczoła od osy, jakie zwierzęta mają podobny kolor skóry, dlaczego konie noszą takie dziwne nazwy.

„Zwierzęta małe i duże” Maciej Bennewicz

- Osa! – Ada zaczęła nerwowo machać rękami, żeby odgonić owada.
- To nie jest osa, tylko pszczoła – stwierdziła spokojnie babcia. – Przestań machać, to spokojnie odleci i nic ci nie zrobi. A jak machasz, to możesz ją tylko zdenerwować. Pomyśli, że chcesz jej zrobić krzywdę.
- Skąd wiesz, babciu, że to pszczoła? – spytała Ada.
- Mój tata był pszczelarzem, a teraz mój brat, Stanisław, również zajmuje się pszczelarstwem. Całe dzieciństwo mieszkaliśmy z pszczołami. Osy są dłuższe i jaśniejsze od pszczoł. A pszczołki są krępe, grubiotkie i ciemne. Mają też więcej brązowych włosków. Pewnie szukała tutaj pyłku kwiatów. Pszczoły rzadko kogoś żądają bez powodu, to bardzo pożyteczne owady.

pszczoła

osa

- Wiem, babciu, robią miód – stwierdziła Ada.

– Tak, aniołku. – Babcia czasem w ten miły sposób zwracała się do Ady. Pszczoły wytwarzają miód z pyłku kwiatów. Muszą się dużo napracować, żeby zebrać zapasy. Jeden słoiczek miodu to praca setek pszczół.

– Babciu, a skąd pszczoły wiedzą, dokąd mają lecieć po ten pyłek, z którego robią miód – spytał Adam. – Przecież nie potrafią mówić. Nie mogą spytać o drogę, nie mają też map ani nawigacji.

– Pszczoły wylatują z ula na zwiad. Jeśli któraś z nich znajdzie pole pełne smacznego pyłku kwiatowego, na przykład kwitnącego rzepaku, lub aleję lip, wówczas zbiera pyłek i wraca do ula. Na miejscu informuje pozostałe pszczoły w ich specjalnym, tajemniczym języku.

– W tajemniczym języku? – zdziwił się Adam.

– Tak – przytaknęła babcia. – Pszczółka tańczy i w ten sposób pokazuje innym pszczołom, którą lecieć na pole obfite w pyłek, jak jest daleko i jakie znaki po drodze wskażą właściwy kierunek.

– Tańczy? – powtórzyła Ada.

– Tak jest, macha skrzydełkami, wykonuje specjalne kroki i to jest tajemnicza mowa pszczół. Inne się przyglądają, a potem, żeby zapamiętać trasę, naśladują ruchy mądrej przewodniczki. I już kilka chwil później pole jest pełne pszczół, które zbierają pyłek. Pszczoły przenoszą pyłek z kwiatu na kwiat, dzięki czemu zapylają kwiaty, a te mogą potem zmienić się w owoce.

– A przy okazji z pyłku powstaje miód – dodała Ada.

miód

– Znakomicie – pochwaliła ją babcia.

– Pszczoła jest prawie takiego samego koloru jak żyrafa – stwierdził Adam, który przeglądał właśnie książkę o zwierzętach. – Czy żyrafy też zapylają kwiaty?

– Chłopiec wskazał fotografię, na której długi język żyrafy dotykał liści na wysokim drzewie.

– Nie, syneczku – odpowiedziała babcia, która była biologiem, dlatego znała się na zwierzętach jak nikt w rodzinie. – Żyrafy jedzą liście. Muszą szybko

obgryźć jedno drzewo akacji, gdyż ta roślina potrafi ostrzegać inne w pobliżu przed intruzami.

żyrafy

– Babciu, w jaki sposób akacje ostrzegają się nawzajem? – spytała Ada.

– Po kilku minutach obgryzania sok w liściach robi się gorzki i przestaje żyrafom smakować. Dzięki temu akacja traci tylko trochę liści. Gdyby nie ten ochronny zabieg, mogłaby stracić ich zbyt wiele i nie przeżyć. Jednak dzięki mechanizmowi obronnemu chroni siebie i inne drzewa w pobliżu, które na sygnał także gorzknieją.

– Bardzo mądre te akacje – stwierdziła Ada.

– Ciekawe, czy na świecie są jeszcze inne zwierzęta w podobnym kolorze jak pszczoły i żyrafy – zamyślił się Adam.

– Nie mówi się „w kolorze” tylko w podobnym umaszczeniu, prawda, babciu? – Ada zrobiła mądrą minę.

Adam wzruszył ramionami i ostentacyjnie odwrócił się, zakrywając książkę.

– Można mówić, jak się chce – zachnął się.

– Zamiast się kłócić i robić sobie przykrość, poszukajcie zwierząt podobnych do pszczoł, czyli żółto-pomarańczowo-brązowych – zarządziła babcia.

Pogłaskała Adama po głowie i poprosiła o przyniesienie kilku książek. Po chwili na stole pojawiły się zdjęcia i rysunki tygrysa, szerszenia, kota domowego, psa, kameleona i konia.

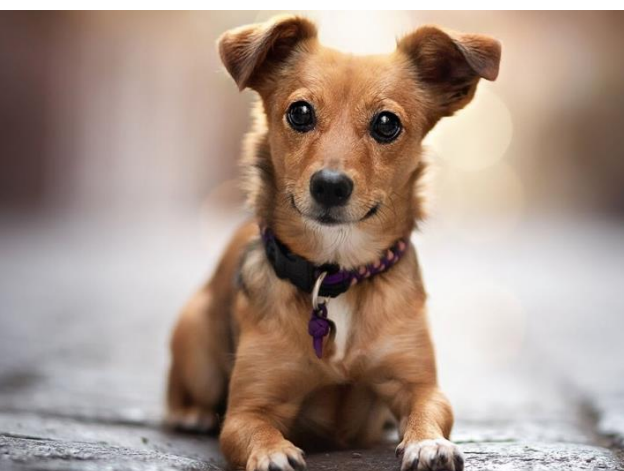
tygrys

szerszeń

kot

pies

kameleon

konie

– Co do słowa „umaszczenie” to prawda, tak się mówi – stwierdziła babcia. Kolor zwierzęcia to inaczej jego umaszczenie. Hodowcy koni nazywają w bardzo ciekawy sposób różne kolory, czyli umaszczenia tych zwierząt. Na przykład koń, który wydał się wam podobny do pszczoły, nosi nazwę srokacz albo inaczej koń maści srokatej.

Adam wstał i po chwili przyniósł kolejną książkę, tym razem z fotografiami koni.

- Naucz nas, babciu, maści koni – zaproponował i wskazał palcem jasnobrązowego konia z ciemnobrązową grzywą.
- To koń gniady – odpowiedziała babcia, poprawiając okulary.

Adam przerzucił kilka kartek i w końcu jego palec trafił na szarobiałego konia w czarnobrązowe ciapki.

- Wygląda jak lody straciatella – ucieszyła się Ada. – Uwielbiam ten smak.
- To jest maść taranta albo tarantowata – stwierdziła babcia.

Adam wskazał czarnego konia.

– To koń kary – odpowiedział babcia. – Ten ma granatowy połysk, więc mówi się o nim koń kruczy, bo ma umaszczenie podobne do tego ptaka. U koni mówimy o umaszczeniu, u ptaków – o upierzeniu.

– A kruki, babciu, co to za ptaki? – spytała Ada.

– Kruki żyją bardzo długo. Najstarszy żył ponoć w Londynie na zamku Tower. Miał 44 lata. Kruki łączą się w pary na całe życie. Potrafią bronić swego terytorium i są wszystkożerne, czyli jedzą, co im do dzioba wpadnie. – Babcia zaśmiała się i wyciągnęła z szafki herbatniki.

kruki

- Super, znamy już cztery umaszczenia koni! – Adam aż klasnął w ręce z radości. – Srokacz, gniady, taranta i kary.

- Oraz zwyczajnie pszczoł, żyraf i kruków – uzupełniła Ada.
- Proponuję małe powtórzenie. Wydrukujemy czarno-białe rysunki koni, a wy pokolorujecie je zgodnie z poznanym umaszczeniem.
- Super! – ucieszyły się dzieciaki.
- Babciu, a można narysować srebrnego konia – spytała Ada. – Takiego jak jednorożec?
- Oczywiście, że tak, koń o srebrnym umaszczeniu to maść siwa lub biała, a lekko kremowa to jeleniowata.

Srokacz, gniady, taranta i kary
 Gdy razem ustawisz – będą dwie pary.
 W jednym powozie cztery koniki,
 Jadą w zaprzęgu zwanym kwadryga.

A piąty konik jak jednorożec
 Siwą ma grzywę i białe nozdrza.
 Cały jest biały, to umaszczenie
 Czasem nazywa się maścią jelenia.

Odpowiedz na pytania:

- *O jakich zwierzętach opowiadała babcia?*
- *Czy zapamiętaliście, czym różni się pszczoła od osy?*
- *Skąd pszczoły wiedzą, gdzie mają lecieć po pyłek kwiatowy?*
- *Jak myślicie, czy takie naśladowanie ruchów pszczoły jest proste?*
- *Jakie inne zwierzęta mają „kolor” podobny do pszczoł?*
- *Czy wiecie dlaczego zwierzęta mają paski? (Paski służą za kamuflaż i zapewniają ochronę przed drapieżnikami. Pomagają też regulować temperaturę ciała – czarne paski pochłaniają ciepło, a jasne je oddają).*

3. „Mucholot” – zabawa ruchowa.

Dzieci wykonują ruchy imitujące podróż samolotem w rytm piosenki „*Mucha w mucholocie*”:

- wsiadają do samolotu – podnoszą najpierw prawą, potem lewą nogę i siadają w kręgu,

- zapinają pasy – krzyżują ręce na ramionach,
- włączają silnik – wyciągają przed siebie i cofają raz prawą, raz lewą rękę,
- obserwują chmury za oknem – przykładają ręce do oczu, tworząc lornetkę, patrzą raz w prawo, raz w lewo,
- lecą – rozkładają ręce na boki i poruszają się swobodnie po sali.

4. **„Mucha w mucholocie”** – nauka piosenki na pamięć. (sł. i muz. Aida Kosojan-Przybysz)

Siedzi mucha w mucholocie,
do Krakowa sobie leci.
Chce odwiedzić wujka, ciotki,
brata z żoną i ich dzieci.

Ref.: Mucha, mucha w mucholocie,
jak w prawdziwym samolocie.
Do Krakowa sobie leci,
a za oknem słońko świeci.

W doskonałym jest humorze,
już doczekać się nie może.
Kiedy w końcu wyląduje
i rodzinę ucałuje.

Ref.: Mucha, mucha w mucholocie...

Mała mucha tak daleko
jeszcze nigdy nie leciała.
Więc na tak daleką podróż
wiele rzeczy spakowała.

Ref.: Mucha, mucha w mucholocie...

Ma walizkę kolorową,
a na sobie suknię nową.
Okulary choć za duże
wyśmienite do podróży.

Ref.: Mucha, mucha w mucholocie...

Ręce w górę i machamy,
udajemy, że latamy.
Podskok w górę, startujemy,
gdy siadamy, lądujemy.

Link do piosenki: <https://www.youtube.com/watch?v=lueASDp61bc>

5. **„Jakie słyszysz zwierzę?”** – odgłosy zwierząt - dźwięki jakie wydają zwierzęta.

<https://www.youtube.com/watch?v=UFD7k0pZsJM>

6. Karty pracy 6 – latkom:

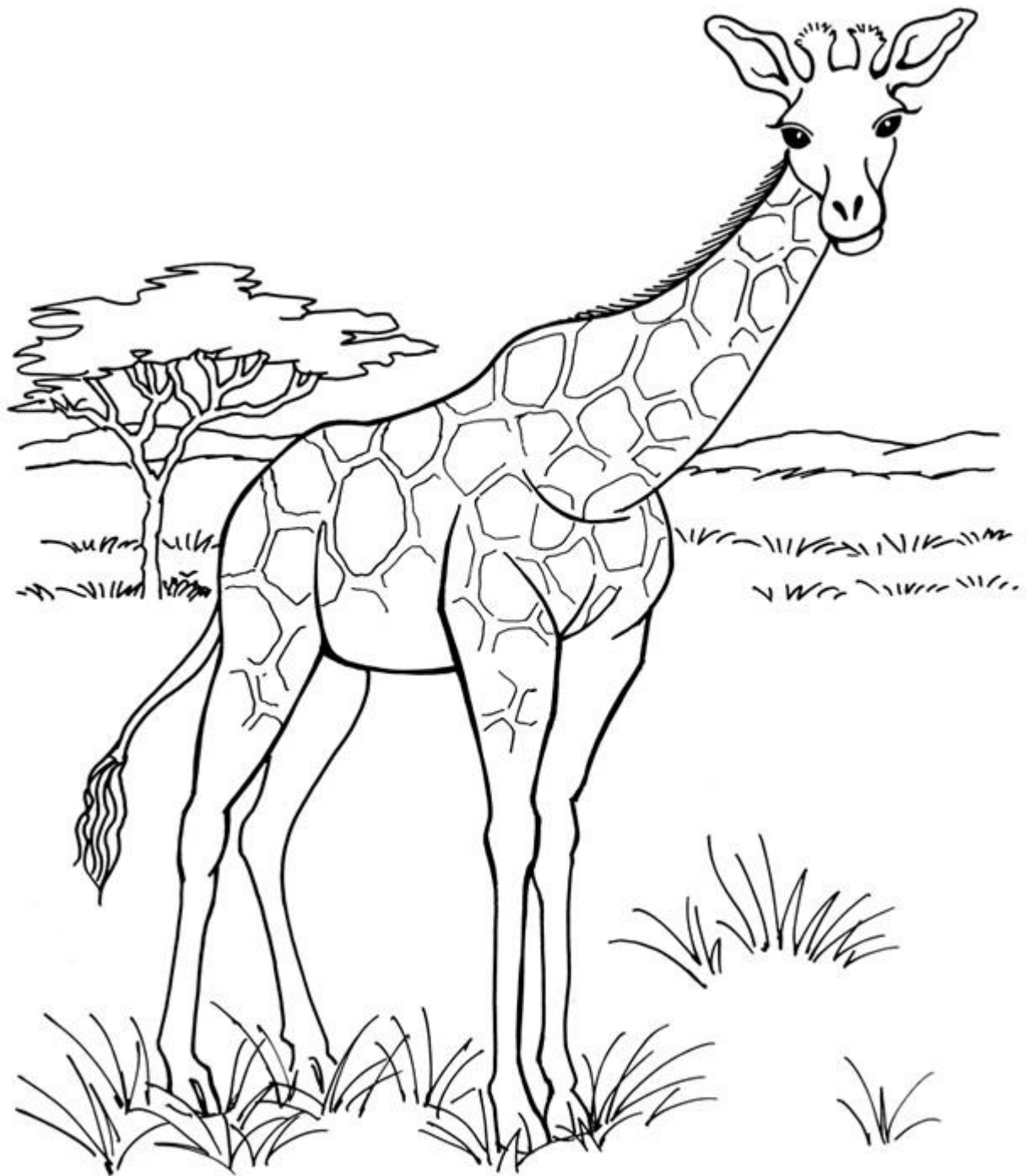
- **Praca z KP4.34a** – przeliczanie zwierząt, zapisywanie odejmowania.
- **Praca z KP4.34b** – wykluczanie ze zbioru, odszukiwanie zwierzęcia, które nie pasuje do pozostałych. Rysowanie zwierzęcia zgodnie z instrukcją.

7. „Przypinanie i odpinanie” - ćwiczenia praktyczne dnia codziennego wg założeń pedagogiki Montessori.

To ćwiczenie jest jednym z najłatwiejszych sposobów na rozwinięcie u dziecka koordynacji mięśniowej. Pomaga też w kształtowaniu prawidłowego chwytu pisarskiego. W każdym domu na pewno znajdują się klamerki do bielizny. Można je przypinać do brzegów koszyczka, pudełka lub sznurka kolorami, parami, w ustalonym rytmie (powtarzające się kolory) lub inny wymyślony sposób. A później... czas na przypinanie prawdziwego prania!

8. Karty pracy 5 - latki i dzieci chętne.

9. Karty pracy 4 i 3 latki i dzieci chętne.

